

ת"פ (מרכז) 37637-10-22 - מדינת ישראל נ' עדנאן נורי

ת"פ (מרכז) 37637-10-22 - מדינת ישראל נ' עדנאן נורי מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 37637-10-22

מדינת ישראל

נגד

עדנאן נורי

ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[10.06.2024]

כבוד השופטת מרב גרינברג

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום בעבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כנטען בכתב האישום, במהלך שנת 2022 עבדו הנאשם ואחיו הצעיר מוסעב בחברת "קלדרון", ספקית שירותי ניקיון, המתלונן עבד בחברה בתפקיד ניהולי במסגרתו היה אחראי על עובדי הניקיון ובכלל זה על מוסעב, הנאשם עבד בחברה מספר חודשים עד שפוטר בחודש יוני. בתחילת חודש אוקטובר 2022 הלן מוסעב בפני אחיו הנאשם כי קיבל משכורת שקוצצה לטענתו במחצית עבור עבודתו בחודש ספטמבר. למשמע הדברים, גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לפגוע במתלונן באמצעות סכין. ביום 11.10.22 הגיעו מוסעב והנאשם למתחם החברה במודיעין ברכבם, טרם לכן שוחח הנאשם טלפונית עם המתלונן וביקש לפגוש אותו, אך זה השיב כי אינו פנוי והם יוכלו לשוחח מאוחר יותר. השניים המתו ברכב מספר דקות נוספות ואז נכנסו למקום, הנאשם הצטייד בלהב של סכין כירורגית חדה אותה החזיק ברכב במטרה לפגוע באמצעותו במתלונן. הם נכנסו ללובי המקום, מוסעב פתח לבקשת הנאשם את שער הכניסה באמצעות כרטיס העובד שברשותו והם נכנסו למתחם. בשלב מסוים הורה הנאשם למוסעב לחזור לרכב, להתניע ולחכות לו שיחזור והוא עשה כדבריו. הנאשם נכנס לאזור בו ממוקם משרדו של המתלונן, דפק מספר פעמים על דלת המשרד הנעולה וניסה לפתוח אותה. משלא הצליח, ארב למתלונן מחוץ לדלת החדר וכשהתקשר אליו, האחרון ענה שהוא בדרכו למשרד. כעבור דקות ספורות נכנס המתלונן לחדר, הנאשם נכנס אחריו והחל לשוחח עמו. במהלך השיחה הוציא הנאשם מכיסו את הלהב והסתירו מאחורי הטלפון הנייד בו אחז. אז, וללא כל התגרות מצד המתלונן, הניף הנאשם את הלהב ושיסף באמצעותו שלוש פעמים את פניו וצווארו של המתלונן. לאחר מכן, ברח בריצה מהחדר כשהוא מותיר את המתלונן פצוע ומדמם, חזר לרכב ונמלט מהמקום, תוך שהוא זורק את הלהב תוך כדי נסיעה. תוצאות הפציעה היו חמורות: המתלונן הפצוע פונה לבית החולים באמבולנס שהעניק לו טיפול ראשוני בניסיון לעצור את הדימום המאסיבי. משלא צלחו ניסיונות אלה, נאלץ צוות מד"א להרדים ולהנשים את המתלונן. הוא הובהל לחדר הלם כשהוא במצב של שוק חמור ונשקפה סכנה לחייו. בהמשך נותח בעקבות שלושה פצעי חתך ארוכים בפניו, בלסת ובצוואר שפגעו בעורק הפנים, ובנוסף, כתוצאה מאיבוד הדם המאסיבי, לקה בשבץ מוחי, בשל כך נזקק להמשך שיקום במסגרת אשפוז.

3. ביום 22.11.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון, הנאשם הודה והורשע בכתב האישום כלשונו והופנה לתסקיר שירות המבחן ללא הסכמות עונשיות.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 22, ללא עבר פלילי. אביו מרצה מאסר בגין עבירות סחר בנשק, מאסרו גרם למשבר משפחתי והתדרדרות במצבה הכלכלי של המשפחה. הנאשם נשר ממערכת החינוך לאחר 6 שנות לימוד, בהיותו בן 12, לצורך סיוע בפרנסת המשפחה.

באשר לביצוע העבירה, הנאשם הסביר כי ברקע המצוקה הכלכלית של משפחתו והלנת שכרו ושכר אחיו מצד החברה, על אף בקשות רבות מצדו. הנאשם פנה למתלונן כדי לקבל את יתרת השכר אך לדבריו זה קרא לעברו בקריאות גנאי. בעקבות כך תיאר הנאשם תחושת תסכול, ומתוך אובדן עשתונות השתמש בסכין בו החזיק לצרכי עבודה ופצע את המתלונן, נבהל ממעשיו וברח מהמקום. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו ופגיעתו במתלונן, הביע אמפתיה למתלונן ומסר כי התנהגות זו אינה אופיינית לאורחות חייו. עוד מסר כי פעל ללא מחשבה מעמיקה על השלכות מעשיו. שירות המבחן התרשם מטשטוש וצמצום התנהלותו בעבירה, מנטייה להציג פסאדה חיובית וכי נהג בתוקפנות על רקע תחושות דחק וחויית חוסר אונים ופגיעות. עוד עלה הרושם מפער בין תיאורו את אורחות חייו והתייחסותו לעבירה לבין חומר המעורב והשלכותיה.

מבחינת טיפולית, שולב במסגרת צו פיקוח מעצרים בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים מהמגזר, ההתרשמות הייתה כי משתף פעולה, נוטל חלק פעיל בקבוצה ועובר הליכים פנימיים של התבוננות ושינוי. שירות המבחן המליץ כי גם אם יוטל על הנאשם עונש מוחשי יתאפשר לו להשלים את הליך הטיפול בו משולב.

לסיכום, שירות המבחן העריך כי על רקע תסכולו סביב מאסרו של אביו ותחושת המחויבות הכלכלית שחש כלפי משפחתו, בנוסף להשפלה שחווה במקום עבודתו, נהג באימפולסיביות ותוקפנות. הוערך כי במצבים עתידיים בהם חש פגיעות ותסכול עלול לנהוג באופן דומה. הומלץ על ענישה מוחשית ומציבת גבולות שתהווה גורם מרתיע להישנות עבירות בעתיד.

ראיות התביעה לעונש

5. מסמכים רפואיים של המתלונן (ת/1) - סיכום רפואי זמני מיום 19.12.22 מאת ביה"ח הרצפלד לפיו המתלונן עבר אירוע פגיעה חודרנית בפנים עם דימום מסיבי, בעקבותיה לקה באירוע מוחי חוזר עם שיתוק בפלג גוף שמאל וצורך בהנשמה. לאחר תקופת שיקום במחלקה חל שיפור במצבו הכללי, הקוגניטיבי והתפקודי אך עדיין תפקודו של פלג גופו השמאלי לקוי והוא זקוק לעזרת הזולת ברוב תפקודי היום-יום, לרבות ניידות, לבוש ורחצה; מכתב שחרור מיחידת טראומה ביה"ח שיבא (13.10.22) לפיו בין היתר הומלץ בעקבות השבץ המוחי על המשך שיקום באשפוז במסגרת רב תחומית לצורך שיפור תפקודי (ראו גם מסמך סיכום מחלה - מחלקת שבץ ומחלקות נוירוסקולריות (26.10.22)); אישור מהמוסד לביטוח לאומי על דרגת נכות צמיתה בשיעור של 96% בעקבות פגיעה בעבודה.

6. תצהיר נפגע עבירה (ת/2) ממנו עולה כי בעקבות מעשי הנאשם הוא לקה בשבץ מוחי, אושפז במחלקת טיפול נמרץ כשבועיים וחצי ובהמשך נותר באשפוז לשיקום ממושך. המתלונן סובל מעיוות בפניו, מתמודד עם פגיעה נוירולוגית, קוגניטיבית, תפקודית ואובדן זיכרון. הוא מתקשה בביצוע פעולות שגרתיות וזקוק לסיוע תמידי של בני משפחתו. ידו הדומיננטית נפגעה ונאלץ להתנייד בסיוע מקל הליכה. הוא סובל מדיכאון, חרדה וקשיי שינה ונוטל טיפול תרופתי פסיכיאטרי. עוד מתמודד עם פגיעה קשה בדימויו העצמי, מצב שמשפיע על כל בני משפחתו לרבות ילדיו הקטינים.

תמצית הטיעונים לעונש

7. ב"כ המאשימה, עו"ד שביט, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם המצויים ברף חומרה גבוה ופגיעתם הקשה בשלמות גופו, בריאותו ובטחונו של המתלונן. לדבריה, הנאשם נהג באימפולסיביות חסרת מעצורים המלמדת על אכזריותו הרבה לפתרון מחלוקת שניתן ליישבה באופן לא אלים. עוד עמדה על הנסיבות לחומרה שהן התכנון המוקדם, ההצטיידות בסכין, ביצוע התקיפה ללא התגרות מצד המתלונן והנזק שנגרם לו המיט חורבן על חייו. בנסיבות האמורות עתרה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 7-12 שנות מאסר. בהתחשב בתסקיר השלילי ומנגד העדר עבר פלילי, עתרה למקמו בחלק האמצעי-עליון של המתחם לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד אמיר נבון, הציג בפתח טיעונו את תיעוד מצולם של האירוע, לטענתו הנאשם חתך את המתלונן בפניו ולא דקר אותו דקירה עמוקה במטרה לגרום לו מום או נזק פנימי חמור ולא צפה לצער את השלכות הפגיעה בו. עוד עמד על הרקע לביצוע העבירה, חוב כספי, כשמשפחת הנאשם נזקקה לאותם הכספים במיוחד נוכח מאסרו של אביו. נטען כי הנאשם אחז בסכין בה עשה שימוש שגרתי לצרכי עבודה בתחום המזון והשתמש בה רק לאחר שהמתלונן לעג לו. בנסיבות אלה עתר למתחם מתון מזה שעתרה לו המאשימה הנע בין 30-72 חודשי מאסר. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ביקש להתחשב בהודאת הנאשם בכתב האישום המקורי, במצבה הכלכלי העגום של משפחתו ומאמציו לדואג לפרנסת המשפחה התלויה בו, בנוסף הפנה לתסקיר שירות המבחן לפיו הנאשם שיתף פעולה בקבוצה טיפולית, הביע חרטה ותקופת מעצרו מיתנה את מסוכנותו. לפיכך ביקש להתחשב בו ולמקמו בתחתית מתחם הענישה.

הנאשם בדברו האחרון הצר על מעשיו והסביר כי מטפל במשפחתו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. הנאשם, שכעס על המתלון על רקע חוב כספי שלשיתו חב לאחיו הצעיר, פעל כלפיו, לאחר תכנון וללא כל התגרות מצדו, באלימות אכזרית. הנאשם פגע פגיעה ממשית בשלומו ובטחונו של המתלון ובערך ההגנה על ביטחון הציבור. מדובר במקרה נוסף מני רבים בו נעשה שימוש באלימות ובנשק קר ליישוב מחלוקות, נגע רע שפשה בחברה הישראלית, על כל גווניה וצורותיה, וגובה לעיתים קרובות קורבנות בגוף ובנפש.

בע"פ 7069/20 אבוחדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (11.2.21) עמד בית המשפט העליון על החומרה היתרה שבשימוש באלימות לפתרון מחלוקות, בקובעו:

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שבעבירות אלימות בכלל, ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה בפרט, לאור הפגיעה הקשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובתחושת הביטחון האישי שלו...לא זו בלבד, אלא יש ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהגות אלימה אשר באה כניסיון לפתירת סכסוכים. בהתאם, ראוי להטיל ענישה ממשית ומוחשית, המרתיעה את הציבור מפני נקיטת אמצעים בדרכים אלימות על פני ההליכה בדרך הנועם והשלום...".

על תופעת הסכינאות והנזק הטמון בה אמר בית המשפט העליון בע"פ 2508/21 אלגואד נ' מדינת ישראל, (7.6.22) את הדברים הבאים:

"אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין, שלעתים המרחק ביניהן לבין גרימתה של תוצאה קטלנית קצר עד מאוד. חומרתן של עבירות אלו, כמו גם שכיחותן ופוטנציאל הנזק הרב שלהן, מחייבים ענישה מחמירה שתביא להרתעת היחיד והרבים" (שם, פס' 11). (עוד ראו, ע"פ 6260/05 מאלק חדרה נ' מדינת ישראל (23.2.06)).

10. בענייננו, נסיבות מעשי הנאשם חמורות ופגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הרקע לביצוע מעשיו הוא מחלוקת כספית בגין שכר עבודת אחיו הצעיר. הנאשם ששמע מאחיו העובד בחברה תחת המתלון כי קיבל משכורת מקוצצת, לא בדק את הדברים לעומק ואף לא יזם שיחה עניינית עם המתלון אלא בחר מראש "להשיב לו כגמולו" באופן אלים. הוא הצטייד בלהב סכין, הגיע למתחם החברה עם אחיו, שוחח עם המתלון טלפונית וכשזה הגיע למשרדו, ארב לו, נכנס למשרד וחתך אותו חתכים עמוקים בפניו ובצווארו. מתיעוד האירוע ניתן ללמוד כי לא היה בין השניים שיג ושיח ממושך, הנאשם הוציא את להב הסכין, כיוון לפניו וחתכו. תכנון המעשה נלמד מהצטיידות בסכין ובקשתו מאחיו שהגיע איתו למקום, לחזור לרכב ולהמתין לו. הנאשם בחר לפעול כלפי המתלון באופן אלים ואכזרי שלא בתגובה להתגרות מצדו כפי שטען בתסקירו, טענה הסותרת את עובדות כתב האישום ואין להתחשב בה. מיקום הדקירות - פניו וצווארו של המתלון, מדובר באזורים רגישים וחשופים שהפגיעה בהם מותירה צלקות בולטות. מעשיו גרמו למתלון נזק קשה בכל מישורי חייו, המתלון סבל מדימום מאסיבי שהוביל לשבץ מוחי ולפגיעות נוספות בלתי הפיכות, שיעור נכותו הצמיתה עומד על 96%. המתלון הפך מאדם עצמאי מתפקד ועובד בתפקיד ניהולי לאדם נכה ותלותי, מצולק בפניו, מסתייע במקל הליכה ומתקשה בביצוע פעולות פשוטות מאוד. הוא אינו מסוגל לפרנס עצמו ומשפחתו ומצבו משפיע על בני ביתו שנאלצים לטפל בו. אף אם הנאשם לא התכוון להסב למתלון פגיעה קשה כטענתו, הנזק כולו הוא תוצאה ישירה של מעשיו. על יסוד כל אלו מצאתי לקבוע כי פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים היא ברף הגבוה.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בית המשפט העליון עמד בפסיקות רבות על החומרה היתרה שבעבירות חבלה בכוונה מחמירה המצדיקה הטלת ענישה משמעותית: "עיון בפסיקת בית משפט זה בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה תוך שימוש בסכין עולה כי מדיניות הענישה הנוהגת כוללת הטלת עונשי מאסר ממושכים בפועל" (ע"פ 3818/23 מדינת ישראל נ' זוודו, פסקה 8 (02.07.23) (להלן: "עניין זוודו")).

בע"פ 3621/23 ממנ' מדינת ישראל (6.9.23) נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין. על רקע ויכוח בעניין מוסיקה רועשת, דקר הנאשם בסכין את המתלונן בצווארו וחתך שני מיתרי קול בגרונו באופן מלא, המתלונן אושפז לתקופה ממושכת. בהתאם להסדר טיעון עתרה המאשימה לעונש ראוי בן 6 שנים וחצי. נקבע מתחם ענישה הנע בין 4-7 שנות מאסר. בהתחשב בגילו (27), העובדה שזהו מאסרו הראשון ומנגד הרשעה קודמת בעבירת אלימות בבית משפט לנוער והליך נוסף שהסתיים בדרכי טיפול, נדון למאסר בן 52 חודשים. בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו הנאשם מערעורו;

בעניין זוודו התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ובעבירת חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד במספר מקומות בגופו ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלונן פגיעה חודרת בבטנו עם יציאה של לולאת המעיים, חורים במעי הדק וחתכים בגופו. ברקע המעשים קשר בין המתלונן לבת זוגו לשעבר של הנאשם. בגין אישום זה נקבע מתחם הנע בין 4-8 שנות מאסר. בהתחשב בגילו (בן 68 בעת מתן גזר הדין), נסיבותיו האישיות, שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות ותסקירו השלילי, השית עליו בית המשפט המחוזי מאסר בן 5 שנים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על 6.5 שנים, עוד קבע כי "אין במתחם שנקבע, לא ברף התחתון ולא ברף העליון, כדי לגלם את מלוא חומרתו של המקרה דנן";

בע"פ 4283/22 בחאיט נ' מדינת ישראל (1.12.22) נדחה ערעור נאשם, תושב סודן שהחזיק באישור שהייה זמני שהורשע בעבירה חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם שלא היה שבע רצון מהטיפול בו בבית החולים, הגיע למקום מצוייד בסכין ודקר את אחת האחיות דקירה עמוקה בבטנה, בעקבות כך נאלצה לעבור שני ניתוחים וכריתת מעי דק. נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-12 שנות מאסר. בהתחשב בנסיבותיו חיו הלא קלות, העובדה כי כלוא בארץ זרה, מצבו הנפשי והרפואי והעדר עבר פלילי נדון למאסר בן 8 שנים, ניתן ביטוי בענישה לכך שמדובר בעבירת אלימות כלפי צוות רפואי;

בע"פ 344/22 ג'אברין נ' מדינת ישראל (23.6.22) נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, על רקע מחלוקת דקר הנאשם את המתלונן שלוש דקירות בחלק העליון של חזהו משמאל, חרף התנגדותו המשיך הנאשם וניסה להמשיך לדקור את המתלונן, הנאשם דקרו בשורש כף ידו, בזרועו ובכתפו מספר פעמים ונמלט מהמקום. נקבע מתחם ענישה הנע בין 8.5-13 שנים. בהתחשב בגילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, הודאתו וחרטתו הכנה נדון למאסר בן 9 שנים וחצי;

בע"פ 5262/21 אבו סבילה נ' מדינת ישראל (16.5.22), נסיבותיו חמורות יותר, נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, לאחר שדקר את המתלונן בסכין מספר פעמים בגבו, בכף ידו וקטע חלק מאצבעות כף ידו שנפלה ארצה, משהמתלונן התכופף להרימו, המערער דקרו פעם נוספת בגבו העליון עד שזה התמוטט, הוא המשיך לדקרו מספר פעמים נוספות באזור חזהו ונמלט. כתוצאה מכך סבל המתלונן מדימום מאסיבי וחתכים בחלקי גופו, עבר ניתוח במהלכו חובר חלק האצבע שנקטע. נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-11 שנות מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי המכביד ומנגד נסיבות חייו הקשות נדון למאסר בן 9 שנים כולל הפעלת מאסר מותנה בחופף ומצטבר; ע"פ 3243/23 מדינת ישראל נ' סרחאן (9.8.23), ערעור מדינה שהוגש על ת"פ (חי') מדינת ישראל נ' סרחאן (14.3.23) (הוגש לעיוני ע"י ההגנה). במקרה זה גזר בית המשפט המחוזי על נאשם 1 מאסר בן 32 חודשים לאחר שהכה בראשו של הקורבן באמצעות קורת עץ. בית המשפט העליון החמיר בעונשו כך שיעמוד על 50 חודשים, לאחר שקבע כי בית המשפט קמא לא ייחס משקל מספק לשורה של נסיבות המשוות למעשים אופי חמור במיוחד, למידת האכזריות שננקטה ונקבע כי התוצאה העונשית אינה נותנת ביטוי הולם למלוא הנזקים שנגרמו לנפגע. בפסיקה נוספת שהוגשה ע"י ההגנה הורשעו נאשמים בעבירה דומה אך נדונו לעונשים מתונים יותר, ברובם תוצאת הפגיעה לא הייתה כה חמורה או שנעדרו תכנון (ע"פ 6660/23 נתשה נ' מדינת ישראל (25.1.24); ת"פ (חי') 35196-11-20 מדינת ישראל נ' א.מ. (14.7.21); ת"פ (ת"א) 31514-09-22 מדינת ישראל נ' קידנה (30.5.23); ת"פ (ב"ש) 12494-05-20 מדינת ישראל נ' גאלי (5.2.24).

12. לאחר ששקלתי אתנסיבות המעשה והנזק הכבד שנגרם למתלונן וכן את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4.5-8 שנות מאסר וענישה נלווית. קביעת העונש המתאים לנאשם

13. הנאשם שלפני צעיר בן 22, נעדר הרשעות קודמות. תסקירו מלמד כי גדל בתנאים לא פשוטים במשפחה קשת יום, הפסיק ללמוד לאחר 6 שנות לימוד כדי לסייע לפרנסת המשפחה. אביו של הנאשם מרצה מאסר בן 4 שנים בגין עבירות נשק (גזר הדין נ/1). מזה תקופה ממושכת נושא הנאשם על כתפיו את נטל פרנסת הבית וחש תחושת מחויבות לבני משפחתו. מועד ביצוע העבירה כחודשיים לאחר מעצר אביו ותחושת המצוקה בה היה שרוי יכולים במעט להסביר את התנהלותו חסרת שיקול הדעת והעדר שליטה בכעסיו.

14. הנאשם היה עצור לראשונה בחייו כארבעה חודשים במעצר ממש וכתשעה חודשים בתנאי איזוק. ניכר מתסקירו כי מעצרו, ההליך הפלילי והשלכותיו על חייו מהווים גורמים מרתיעים וממתנים. תסקירו אמנם אינו שלילי אך נעדר אופק שיקומי. הנאשם הודה, הביע חרטה על מעשיו אך נראה כי מצמצם מחומרתם ומפנה אצבע מאשימה לעבר המתלונן. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים, הוא משתף פעולה והתרשמות שירות המבחן היא כי עובר תהליכים פנימיים של התבוננות ושינוי, עם זאת התסקיר נעדר המלצה טיפולית והמלצת גורמי הטיפול היא לגזור על הנאשם ענישה מוחשית.

15. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים לרבות גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי ופגיעת עונש המאסר במשפחתו וכן שיקולי הרתעה מצאתי למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה. עוד אשית עליו פיצוי למתלונן, אתחשב במצבו הכלכלי ואמנע מהשתת קנס.

16. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4.5 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו 8.2.23-11.10.22.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים שלא יבצע עבירות אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים שלא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. 40,000 ₪ פיצוי למתלונן, עד תביעה מספר 1. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24 ויועברו למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט. לחילופין יועבר מחצית הפיצוי ששולם כהפקדה בהליך המעצר לטובת הפיצוי עם כניסת הנאשם למאסר והיתר תשולם ב-15 תשלומים החל מיום 1.11.24.

ה. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 12.8.24 עד השעה 10:00 בבית "הדרים", לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר. עם כניסתו למאסר יועבר הפיקדון בסך 20,000 לטובת תשלום פיצוי.

ו. רכבו של הנאשם מסוג מזדה ל.ר 69-559-11 - יחולט בהסכמה לטובת אוצר המדינה.

זו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, במעמד הצדדים.